

Schovalo se slunce za komín
vrhlo na mě dlouhatánský stín
já schovávám se do stínu
utápím se ve spleenu
čekám až mě někdo pochopí
Mraky které po obloze jdou
za ruce se držet nemohou
já obě ruce prázdné mám
za mraky je posílám
snad mě za ně slunce uchopí
Se mnou si slunce povídá
říká mi: Vyjasni tvář
v náruči mraků Tě kolíbá
posílá mi svou zář
Se sluncem jsem já kamarád

Se sluncem jsem ja kamarád
s ním se neumím bát
každý den na mě zamrká
chodí si se mnou hrát
Kde je komín dlouhatánský stín
slunce zašlo a stín zmizel s ním
tma je hrozně hluboká
prach Ti padl do oka
asi se v těch slzách utopím
Nebreč holka vždyť on Tě má rád
nesmíš si to všechno hned tak brát
nač utápět se ve splínu
a schovávat se do stínu
když se zase slunce objeví
Vždy ráno